

párhuzamosan a munka alól mentesítendők lesznek. Budapest, 1919. március hó 28. — A Forradalmi Kormányzótanács. Garbai, a Forradalmi Kormányzótanács elnöke, Lukács György, közoktatásügyi népbiztos-helyettes.

Munkások betegségi és baleseti biztosításának kiépítése (XXI. számú rendelet).

1. §. Betegségi és baleseti biztosítás hatálya alatt áll minden munkás (földmivessmunkás is). Munkás mindenki, aki köz- vagy magánszolgálatban munkabér vagy fizetés fejében dolgozik. A földmivessmunkások biztosításának módjairól a munkügyi és népjóléti biztosság külön rendelettel fog intézkedni. — 2. §. A betegségi segélyekre való igényjogosultság a betegség kezdetétől számított egy évig tart. — 3. §. Táppénz az első négy hétben az átlagos napibér 60 százaléka, az első négy hét lejártától az átlagos napibér 75 százaléka, családfenntartóknak a huszonhatedik hét lejártától kezdve az átlagos napibér teljes összege. — 4. §. A gyermekágyi segély az átlagos napibér teljes összege. A nem biztosított családtagok részére szülés esetében napi 3 korona gyermekágyi segély fizetendő. — 5. §. A biztosított nő a terhesség utolsó négy hetében átlagos napibérének teljes összegét kapja terhességi segély gyanánt, ha megelőzőleg egy esztendőn belül három hónapig a pénztárnak tagja volt. — 6. §. Az átlagos napibér ötfele: öt korona, akiknek keresete nincs vagy keresete legfeljebb öt koronáig terjed; tíz korona, akiknek napibére öt kor-tól tíz kor-ig terjed; tizenkét korona, akiknek napibére tíz koronától tizenegy koronáig terjed; tizenhat korona, akiknek napibére tizenegy koronától tizennyolc koronáig terjed; husz korona, akiknek napibére huszonkét koronától nagyobb. — 7. §. Baleseti sérülteknek a táppénz mindaddig jár, amíg gyógykezelésre szoruló betegek. — 8. §. Baleseti sérültek kártalanításának alapjául a keresetét évi négyezrenyolcszáz koronáig kell számításba venni és teljes munkaképtelenség esetén 60 és kétharmad százalékkal, részleges munkaképességvesztés esetén pedig ennek megfelelő arányban kell kártalanítani. — 9. §. Tanoncok, gyakornokok és oly egyének, akik be nem fejezett kiképzésük miatt fizetést vagy bért egyáltalán nem, vagy csak a szokásosnál csekélyebbet kapnak, baleseti sérülés esetén kártalanításukat koruk emelkedésével emelkedően olyan javadalmazás alapján kapják, amely eléri az ugyanabban vagy hasonló üzemben és ugyanabban az időben hasonló munkakörben alkalmazott hasonló koru munkások átlagos legkisebb keresményét. — 10. §. Azokat a kedvezményeket, amelyeket a 8. és 9. §-ok elrendelnek, megkapják azok a járadékosok is, akiknek balesete korábban történt, de a kártalanítás összege még nincs jogerősen megállapítva. — 11. §. Minthogy a régi rendszer idején megállapított járadékok nem felelnek meg a mai megélhetési viszonyoknak, rendkívüli járadékpótlékot adunk mindazoknak a baleseti sérülteknek, akiknek járadékát a jelen rendelet érvénybelépése előtt jogerősen megállapították. — 12. §. A betegségi biztosítási járuléka az átlagos napibér hat százaléka. Üzemi balesetből felmerülő balesetbiztosítási költség. — 13. §. A közalkalmazottak után a betegségi biztosítási járulékot további rendelkezésig a munkáltató fizeti. 14. §. Az országos és kerületi munkásbiztosító pénztárak önkormányzatában, a választott bírásokban mindkét fokon kizárólag csak a biztosításra kötelezett munkások vesznek részt. — 15. §. A vállalati és dohánygyári betegsegélyező pénztárak megszűnnek. — 16. §. Az állami munkásbiztosítási hivatal eddigi hatásköre, a bírói és biztosítási tanácsai elé tartozó ügyek kivételével, a munkügyi és népjóléti népbiztosság hatáskörébe megy át. — 17. §. Ez a rendelet 1919. március 30-án lép érvénybe. A rendelet végrehajtása érdekében a munkügyi és népjóléti népbiztos intézkedik. Budapest, 1919. évi március hó 29. napján. A Forradalmi Kormányzótanács.

nács: Garbai s. k., a Forradalmi Kormányzótanács elnöke, Bokányi Dézsó s. k., Fiedler Rezső s. k., Guth Antal s. k., munkügyi és népjóléti népbiztosok.

Az ékszerüzletek igénybevétele (XVI. számú rendelet).

1. §. Felhatalmaztatik a szociális termelés népbiztosa, hogy az aranytárgyak és mindenféle ékszerek elárúsításával foglalkozó üzleteket igénybe vegye olyképpen, hogy kiküldöttjei után átveszi az ezen üzletekben levő mindazokat az aranytárgyakat és zsebrókat kivételével mindazokat az aranyba vagy más anyagba foglalt vagy foglalat nélküli ékszereket és drágaköveket, melyeknek jelenlegi értéke 500 koronát meghalad. A szociális termelés népbiztosa kiküldöttjei az átvett értéktárgyakat a Magyar Általános Hitelbanknál Budapesten a beszolgáltató felek szerint elkülönítetten letétbe helyezik és azután a pénzügyi népbiztos által kijelölendő becsülők útján az érdeket fél vagy megbízottjának jelenlétében felbecsülik. — 2. §. Ha a Forradalmi Kormányzótanács az üzletektől beszolgáltatót és beszedett értéktárgyakat akár eladás után, akár más módon értékesíteni fogja, az igénybevett értéktárgyaknak a felbecsülés a kálmával megállapított ellenértéke a Magyar Általános Hitelbanknál Budapesten, vagy a jogosult kívánságához képest valamely más tanácsai ellenőrzés alatt álló pénzintézetnél a beszolgáltató fél javára folyószámlán helyeztetik el. A folyószámlák felett a folyószámla-betételekre nézve fennálló rendelkezések értelmében lehet rendelkezni. — 3. §. Forradalmi törvényszék ítél azok felett, akik

e rendelet szabályait megszegik. Budapest, 1919. évi március hó 28-án. — A Forradalmi Kormányzótanács. Garbai s. k., a Kormányzótanács elnöke, Böhm s. k., szocializációs népbiztos.

Az aranytárgyak és ékszerek beszolgáltatása.

A Forradalmi Kormányzótanács XXV. számú rendelete.

1. §. Azokat az aranytárgyakat, ékszereket és drágaköveket, melyek jelenlegi értéke darabonként 2000 (kettőezer) koronát meghalad, a szociális termelés népbiztosa által kijelölendő helyen és napon eismervény ellenében be kell szolgáltatni. A beszolgáltatási kötelezettség azokat is terheli, akik másnak tulajdonát képező ily értéktárgyakat tartanak birtokukban.

Az érték megállapítása végett az aranytárgyakat, ékszereket, vagy drágaköveket a szociális termelés népbiztosa által kijelölendő becsülő helyeken be lehet mutatni. E becsülő helyek a becsülés eredményéről tanúsítványt adnak.

A beszolgáltatott értéktárgyakért megtérítés nem jár.

2. §. Ez a rendelet nem terjed ki az aranytárgyak, ékszerek és drágakövek elárúsításával foglalkozó üzletekre.

3. §. A forradalmi törvényszék ítél azok felett, akik e rendelet szabályait megszegik. Budapest, 1919. március 30. A Forradalmi Kormányzótanács. Garbai s. k., elnök. Böhm s. k., szocializációs népbiztos.

Programm Szeged közegészségéről.

— Dr. Wolf Ferenc előadása. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi orvosok szakszervezete dr. Wolf Ferenc tisztifőorvos előadást tartott, amelyben a város modern közegészségügyének adta részletes programját. A nagyterjedelmű előadást kivonatossan a következőkben ismertetjük:

Közegészségügyünk sivár állapotának fő oka az egészség kultúrájának teljes hiánya és az a fatális közöny, amely egy törvényhozó, mint a végrehajtó testületekben, a sajátban, sőt az orvosi karban is megnyilvánult. Csak a világháború nyomában járó nagy átalakulás ébresztette föl a nép szociális igényei fejlesztésének a szükségességét. Megalakult az orvosok szakszervezete, amelynek egyik főcéljává a város közegészségügyének reformját tűzték ki.

Az előadó most csak arra szorítkozik, hogy a szükséges reformok keretét és méreteit állapítsa meg. Programjának főbb elvei a következők:

I. Higiénikus lakások, csatornázás, vízzel való ellátás, utcák kövezése, befásítása, tisztántartása.

II. Ezt a külső keretet élvezhesse mindenki. osztálykülönbség nélkül. Erre szükséges a pauperizmus megszüntetése — az általános népbiztosítás, a baleset, a munkanélküliség ellenes, az anyasági, rokkant- és aggkori biztosítás útján. Csak a fennebbiek megvalósítása fogja csökkenteni a halandóságot és növelni a szaporodást, meghosszabbítani az általános életkort.

III. Az orvos- és bábaképzés reformja és kiterjesztése.

IV. Az egészségkultúra új ideológiájának fejlesztése. Az egészségkultúra fogalmában foglaltatik olyan feltételek és lehetőségek teremtetése, amelyeknél fogva az élet a társadalom minden rétegei számára egyformán kívánatos legyen. „Az egészségkultúra a társadalmi kultúrának legyen olyan koloritja, a mellyel az élet értékének és az egészségnek megbecsülése úgy az egyén, mint a társadalom és az állam előtt általánossá válnék.” Kíváncsús volna, hogy Merbergernek ezt a de-

finícióját minden orvos megáérvá tegye.

Szükséges, hogy népünket tanítsuk meg egészségesen élni és ébresszük föl benne az erre való igényt.

Ez volna az általános program.

A részletes program foglalkozik: 1) a tanyával, mint különálló, különleges komplexummal, 2) az egészségügyi közigazgatással, 3) a népegészségügyi intézmények csoportjával.

A tanyára vonatkozóan szükségesnek tartja az előadó, hogy a meglevő orvoskörzetek új beosztásával két új gondozó orvos-állást és 11 új baba-állást szervezzenek, a mai viszonyoknak megfelelő javadalmazással. Ugy Alsó-, mint Felsőtanyán egy-egy állandó járványkórházat kell építeni, modern felszereléssel. Az ezek élén álló gondozó orvosok magánygyakorlatot nem folytathatna, csak a nép közegészségügyi nevelését végeznék a népbetegségek — tuberkulózis, veneria és alkoholizmus — leküzdésének, továbbá az anya- és esecsemővédelemnek szakmunkáját végezve.

Az egészségügyi közigazgatásra vonatkozóan szükséges az előadó szerint a jól képzett, jól fizetett hivatalos orvosi kar. Meg kell szüntetni azt a képtelen állapotokat, hogy a hivatalos orvos — csekély fizetése miatt — magánygyakorlatot kénytelen folytatni, ami természetszerűen mindenféle visszaállásra vezet.

A hivatalos orvosoktól, különösen a tisztifőorvostól meg kell követelni a külön ismereteket. Az egészségügyi közigazgatással kapcsolatban szölt ezután az előadó a fertőző betegségek leküzdéséről, a betegek izolálásának módjáról. Szükséges egy bakterio-seriologiai laboratórium és prosekúra, egy jól felszerelt járványkórház és fertőtlenítő-intézet, egészségügyi rendőrség.

Beszélt ezután a mentésügyről, amelynek élén orvosnak kell állania.

A kórházügyről szólva részletesen megokolja, hogy régebbi állásfoglalásával szemben miért lett ellenzője a Korb-féle kórház-